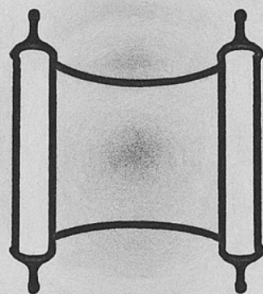

בס"ד

**Rabbi Menachem Mendel
of Horodak
Parshas Ki Teitzei**

מאמר

Dedicated To:

חשה בן גיטל

**May Hashem pour Shefa upon you
& your families**

To find more Maamarim and to dedicate one visit:

ChassidusNow.com

Menachem Mendel of Horodak

Pri Ha'Eretz

Parshas Ki Teitzei

מאמר א

Introduction

Rabbi Menachem Mendel of Horodok (also called Horodoker) was one of the foremost disciples of the Maggid of Mezritch and a close colleague of Rabbi Shneur Zalman of Liadi, the Alter Rebbe. After the passing of the Maggid, he led a group of disciples to the Land of Israel and established the Chassidic community in Tiberias.

He was known for his fiery avodah, depth in Chassidus, and emphasis on elevating the physical into the spiritual. This discourse, beginning with the verse “כִּי תֵצֵא לְמִלְחָמָה עַל אוֹיְבֶיךָ – When you go out to war against your enemies” (Devarim 21:10), explores the spiritual war of man with his yetzer hara, the role of emotions and attributes (middos), the refinement of physicality, and the higher dimension of teshuvah.

When you go out to war against your enemies, and Hashem will deliver them... and you will capture... Our Sages

explained: the Torah spoke only in relation to the evil inclination. The teacher opened: Behold, our Sages said that the ways of repentance are a change of deed, a change of name, and a change of place, as explained in the Zohar.

Behold, its meaning is according to the saying, “For a commandment is a lamp and the Torah is light” — they are the 248 commandments, lamps to ignite from the light of Torah. And they are the limbs of the Shechinah, to be clothed in all the limbs of the soul of man, to illuminate him by them, to lift him and raise him from the war of Hashem against Amalek from generation to generation.

For it is the Satan, the evil inclination, that strengthens itself against man every day, and Hashem helps him through them, to shelter under His wings, and in the shadow of the Almighty he dwells. Hidden among all the hidden things of the world, judgment does not rule over him. As is known, blessing is only found in something hidden from the eye.

In a place where the eye does not rule, “No eye has seen, O God, except You, what He will do for those who wait for Him.” For the essence of the dwelling of the kelipah and judgments is in revelation. The more revealed it is, the more it exists, like the first tablets given amidst noise and then broken.

כִּי תֵצֵא לְמִלְחָמָה עַל אוֹיְבֶיךָ וּנְתַנוּ כּוֹי וְשִׁבִיתָ כּוֹי.
פָּרְשׁוּ ז"ל לֹא דְבָרָה תּוֹרָה אֶלָּא כְּנֶגֶד יֵצֶר הָרָע. פֶּתַח
הָרֵב הֵנָּה אֶרְצוֹ"ל אוֹפְנֵי הַתְּשׁוּבָה שְׁנוֹי מַעֲשֵׂה וְשְׁנוֹי
הַשֵּׁם וְשְׁנוֹי מְקוֹם וּכְמִבּוֹאֵר בְּזֵהָר

הֵנָּה פְּרוּשׁ עֲנִינּוּ עַל דֶּרֶךְ הַיְדִיעָה מֵאֲמָר: כִּי יָר
מִצְוָה וְתוֹרָה אִוֵּר — הֵם רִמ"ח פְּקוּדֵי נִרוֹת
לְאֵדֻלְקָא מֵאוֹר תּוֹרָה, וְהֵם אֲבָרֵי הַשְּׂכִינָה לְהִתְלַבֵּשׁ
בְּכָל אֲבָרֵי נִשְׁמַת הָאָדָם לְהַאֲירוֹ עַל יְדֵיהֶם, לְנַטְלוֹ
וּלְנִשְׁאֹר מִמִּלְחָמָת ה' בַּעֲמָלֶק מִדּוֹר דּוֹר

הוּא הַשָּׁטָן, הוּא הַיֵּצֶר הָרָע, מִתְגַּבֵּר עַל הָאָדָם בְּכָל
יוֹם, וְהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא עוֹזְרוֹ עַל יְדֵיהֶם, לַחֲסוֹת
בְּסִתְרַם כְּנָפָיו, וּבְצֵל שְׂדֵי יִתְלוּנָן. וְטָמִיר בְּכָל טְמִירִין
דְּעֻלָּמָא, וְדִינָא לֹא שְׁלֵטָא בֵּיהּ. כִּידוּעַ שְׂאִין הַבְּרָכָה
מִצִּוְיָהּ אֶלָּא בְּדִבְרֵי הַסְּמוּי מִן הָעֵין

בְּמִקּוֹם דֵּלָא שְׁלֵטָא בֵּיהּ עֵין, “עֵין לֹא רָאָתָה אֱלֹקִים
וּזְלָתָהּ יַעֲשֶׂה לְמַחְכָּה לוֹ”. כִּי כָל עֵינָהּ הַשְּׂרָאָת
הַקְּלִיפָה וְהַדִּינִין הוּא הַהִתְגַּלּוּת. וְכָל הַיּוֹתוֹ יוֹתֵר —
כְּעִנְיָן לִוְחוֹת הָרָאוּשׁוֹנוֹת, נִתְּנוּ בְּרַעַשׁ וְנִשְׁבְּרוּ

Menachem Mendel of Horodak

Pri Ha'Eretz

Parshas Ki Teitzei

מאמר א

And this is, “Why do you show yourselves” — meaning: being seen. And this is, “And all flesh will see.” Therefore they are called chitzonim (external forces), for their being is only externality and revelation. But Hashem is called the Hidden One of the world, the inwardness of the private domain.

וזהו “למה תתראו” — התראות. וזהו “וראו כל בשר”. ולכן נקראו חיצונים לשון חיצוניות והתגלות. והקדוש ברוך הוא נקרא סתרו של עולם, פנימית רהי”

And the Torah is called “The curves of your thighs” — just as the thigh is hidden, so too are words of Torah. And this is, “If the evil inclination meets you, drag him to the study hall,” which is the Torah, to shelter in the hidden.

והתורה נקראת “חמוקי ירכיך” — מה ירך בסתר, אף דברי תורה. וזהו “אם פגע בך כו' משכהו לבית המדרש” — שהיא התורה, לחסות בסתר

For the choicest of names is “Adam” and not “Ish.” Even though it is written “Hashem is a man of war” — this is at the time of battle, to break the kelipos with a voice of might and an outstretched arm, and revelation like them.

כי מבחר השמות הוא “אדם” ולא “איש”. אם אמנם “ה' איש מלחמה” כתוב — זהו בשעת מלחמה, שהוא לשבר הקליפות בקול ענות גבורה וזרוע נטויה, והתגלות כמותם

For from Him and by Him, one goes and strikes them with an axe. But it is forbidden to mention His Name upon them — His Name is in hiddenness. As our Sages said: “With thunder and wickedness the King does not come, but with stillness, in a thin silent voice the King comes.”

כי מניה וביה ליזיל ולשדי ביה נרגא. הם — מלחמה פיר עליהם שם ה'. שם בסתר. כארזו”ל: כי ברעם ורשע לא אתי מלכא, כי אם בחשאי וקול דממה דקה — תמן אתי מלכא

And the kingship of earth is as the kingship of heaven. Therefore, understand without seeing the standing of the King there. Behold, it is known that even all the kelipos of the world, the most external, are dependent and standing upon the word of the King.

ומלכותא דארעא כמלכותא דרקיע. לכן הבן בלא ראות מעמד המלך ע”ש. והנה ידוע שאפלו כל הקליפות שבעולם היותר חיצונים תלויים ועומדים במאמרו של מלך

A thin ray of light from holiness shines to enliven them, in the secret of “And His kingship rules over all.” Therefore, their entire pursuit is to cling and unite with holiness, for the sake of their life-force. But after the refinement, the holy sparks taken from them, “Death will be swallowed forever.”

ונהירו דקיק מן הקדש להחיותם, בסוד “ומלכותו בכל משלה”. לכן כל עיקר רדיפתם להדבק ולהתאחד בקדש עבור חיותם. אבל אחרי הברור — נצוצי הקדושה ממנו, “בלע המות לנצח

And behold, the Torah and the Holy One, blessed be He, are entirely one. For so is the way of the Torah: its words and its letters indicate and arouse its inner essence. As with the matter of the word “good” — all the good of the world is hidden within it, in the letters of this word “good.”

והנה אורייתא וקדשא בריד-הוא בלא חד. שהנה בן דרך התורה: תיבותיה ואותיותיה מורים ומעוררים פנימיותה. פענן הטוב — שכל הטוב שבעולם גנוז ב”בגוה, במלת אותיות אלו של “טוב

Menachem Mendel of Horodak

Pri Ha'Eretz

Parshas Ki Teitzei

מאמר א

And so too with the word “joy” — within the letters of the word “joy.” And all seventy languages receive their life from the holy tongue, yet the language of Torah is unique, in the secret of “And His kingship rules over all.”

As with the matter that in Greek they call “one” *hen* — this is its life-force from Torah. And so too with every language. Therefore the emotions are aroused, for the works of God are through speech in every language.

As with the joy that is aroused from good tidings, and grief from opposite speech, and anger from the speech opposite to it, and pride or glory from recounting praise before him.

And so too all matters of the emotions, for the emotions themselves have no image or grasp in the world, except in the letters of the word of that emotion, such as “chesed” in the letters of “chesed,” and so with all of them.

Each one according to the hidden aspect, and the secret of Hashem, to draw down the emotion in the language of Torah and its letters, and from it to every language.

And this is “And Hashem saw that it was good” — for “seeing” is a term of drawing down, as the saying: “And all the nations will flow to Him,” which is the expression of light, which is the light of the eye.

And this is the eye of the intellect, the “eye of the heart,” as it is said: “And my heart saw much wisdom.” And this is what is said regarding emission — three sightings, two sightings, which is the drawing forth of emission.

And behold, like finds its kind and is aroused. If a person is coarse and material, his emotions are not aroused except through the grasp of physicality, and in their root, such as silver and gold and abundant delights.

And the pleasures of human beings — even though the things and objects are thick and material substance, still the emotions are aroused in him, which are without form, in the secret of “And His kingship rules over all.”

וכן השמחה במלת אותיות של “שמחה”. וכל השבעים לשון יש להם חיות מלשון הקדוש, ולשון “תורה לחוד, בסוד” ומלכותו בכל משלה.

בענין שכן קורין בלשון יוני לאחת “הן” — זהו מקום חיותו מן התורה. וכן כל לשון. ולכן מתעוררים המדות, כי מעשי אלקים המה עלידי. הדבור בכל לשון.

בענין השמחה המתעוררת מבשורה טובה, וכן היגיון מדבור הפכי, וכן הפעס מדבור שפגגדו, והתפארות. הוד מספור נבחו בפניו.

וכן כל ענייני המדות. אשר המדות בעצמן אין להם שום תמונה והשגה בעולם, במלות אותיות שם המדה — כמו “חסד” באותיות “חסד”, וכן כלם.

כל-אחד על-דרך הנסתר וסוד ה' — להמשיך המדה בלשון תורה ואותיותיה, וממנה לכל לשון.

וזהו “וירא ה' כי-טוב”, כי הראיה היא לשון המשכה. כמאמר: “ויהיו אליו כל הגוים” — שהוא לשון נהורא, שהוא אור עין.

וזהו עין השכל — “עינא דליבא”. כמאמר: “ולבי ראה הרבה חכמה”. וזהו הנאמר בזוב: ג' ראיות, ב' ראיות — שהיא המשכת זוב.

והנה מצא מין את מינו ונתעורר. אם אדם גם הוא ומגושם — אינו מתעוררים מדותיו כי אם בהשגת גשמייות. ובשורשם — כמו כסף וזהב ומגדנות לרוב.

ותענוגות בני-אדם — אף-על-פי שהדברים והתפוצים הם עבים וגולם חומרי, מתעוררים בו “המדות שכלי תמונה, בסוד” ומלכותו בכל משלה.

Menachem Mendel of Horodak

Pri Ha'Eretz

Parshas Ki Teitzei

מאמר א

But they are not grasped except through the power of the material mentioned.

And according to its nature, so too is the way of the attribute — it is weak and not enduring. As it is said: when the matter is nullified, the love is nullified. Not so the love of Hashem, for “love is strong as death, many waters cannot extinguish it, and if a man were to give all the wealth of his house, it would be utterly despised.”

Therefore, “it is not the study that is primary but the deed.” For the letters are in the secret of action, while the crowns, vowels, and cantillation are thought. They are nefesh, ruach, neshamah.

And this is “With the Torah the Holy One, blessed be He, created the world.” For “in six days Hashem made” — and on the seventh day, which are seven letters and fifteen letters — and this is the entirety of man.

Therefore man was created to grasp the emotions and to make use of them through the letters of the Torah and the lamp of a commandment. For when he attains one mitzvah that comes to his hand, his joy is aroused as when he attains his physical desire.

As in the matter of “He rejoices in mitzvos” and as in the matter of “laughter did not cease from his mouth the entire day.” For the essence is to cleave to His attributes, and they are through the attainment of the mitzvos.

For without the limit of the mitzvah, the attribute is infinite and without boundary, for behold the attributes are emanations from Him, may He be blessed.

For He is infinite, and an infinite matter cannot be grasped. Therefore the tzimtzum was necessary. Afterwards, the light of the attribute shines through the line of the attribute and its boundary, without spreading within it too much, so that the vessel not be nullified from its place — which is the first tzimtzum.

אבל אינה משיגה כי אם על-ידי כח החומר הנזכר.

וכפי ענינו לכן בן דרך המדה — שהיא חלשה ואינה קיימת. כמאמר: בטל דבר — בטלה אהבה. מלאין בן אהבת ה', כי “עזה כמות אהבה, ומים רבים לא יוכלו לכבות, ואם יתן איש את כל הון ביתו — בוז יבוזו לו”.

לכן זהו “לא המדרש הוא העקר אלא המעשה”. כי האותיות הם בסוד המעשה, והתגין נקודות וטעמים — מתקשרה. נפש-רוח-נשמה

ונהו “באורייתא ברא קודשא-בריך-הוא עלמא”. כי “יששת ימים עשה ה'”, וביים השביעי — שהם ז' אותיות וט"ו אותיות. וזה כל אדם.

לכך נברא האדם להשיג המדות ולהשתמש עמהם על-ידי אותיות התורה ונר מצוה. כי בהשיג מצוה אחת הבאה לידו — יתעורר שמחתו כבהשיג חפצו הגשמי.

בענין “שמח במצות הוא”. וכענין “לא פסיק חוכא מפמיה כולי יומא”. כי העקר להדבק במדותיו, והם על-ידי השגת המצוות.

כי בלתי גבול המצוה — המדה אין סוף וגבול, שהרי המדות אצולות מאתו יתברך.

שהוא אין-סוף, ודבר אין-סוף אין לו השגה. לכן הצרך הצמצום, ואחר-כך מאיר אור המדה דרך קו המדה וגבול, בלי התפשטות בו יתר מדי — שלא יתבטל הכלי מהיכנו, שהוא הצמצום הראשון.

Menachem Mendel of Horodak

Pri Ha'Eretz

Parshas Ki Teitzei

מאמר א

Only in balanced measure to make it into a vessel. Then it is possible to grasp this attribute through the revelation of the tzimtzum, vessel, and boundary.

כי אם במזג השווה לעשותה כלי — אז אפשרית ההשגה במדה זו, על-ידי התגלות הצמצום כלי וגבול.

And therefore all the tzimtzumim are only for the revelation of His glory, and compassion on deficiency — afterwards it is revealed.

ולכן כל הצמצומים הם אינם רק בשביל התגלות כבודו והרחמנות על החסרון — אחר-כך מתגלה.

And so is the way of every miracle — it is revealed from within the trial. And this is, “From within distress He brought forth redemption.”

וכן דרך כל גם — המתגלה מתוך הנסיון. וזהו: “ממתוך צרה המציא פדות.”

And the essence of the contraction of the mitzvah into physical action is a lamp to attain the light of Torah that shines within it, which is the joy of mitzvah.

וכל עיקר צמצום המצוה בגשם מעשי — הוא נר להשיג אור תורה המאיר בתוכו, שהוא השמחה של מצוה.

And so too with every attribute. For without the boundary it cannot be attained, for the attribute is infinite.

וכן כל מדה ומדה. כי בלתי הגבול — אין להשיגו, שהמדה אינסוף.

And everything is according to the person. If he is physical, then the boundary and vessel of the arousal of his emotions are physical desires.

והכל לפי מה שהוא אדם. אם גשמי הוא — הגבול וכלי התעוררות מדותיו הם חפצי גשמיים.

And if he is a tzaddik, he loves righteousness. Therefore, “In the place where penitents stand, even complete tzaddikim cannot stand.” For the mitzvah of teshuvah is higher and more inward than all the mitzvos.

ואם צדיק — צדקות אהב. ולכן: “במקום שבועלי תשובה עומדים — אין צדיקים גמורים יכולים לעמוד.” כי מצות התשובה היא יותר עליונה ופנימית מכל המצוות.

For after the baal teshuvah has already used his attributes and attained them in their physical aspect, whether in matters of the permitted or of prohibition.

אחרי שהפעל תשובה כבר השתמש במדותיו והשיגם בענינם הגשמיים — אם היו בדברי הרשות או אסור.

In any case, he attained a little from the emotions that were aroused through using them. And now he is aroused in loftier emotions through the mitzvah of teshuvah — which is to return from the grasp of his initial emotions.

על-כל-פנים השיג מעט מן המדות שנתעורר בהשתמשם, ועתה מתעורר במדות היותר עליונים במצות התשובה — שהיא לשוב מהשגתו מדותיו שבתחלה.

Not so with all other mitzvos, whose actions are physical, and the arousal of the emotions through them is too small to contain the arousal of the attribute of the baal teshuvah in the mitzvah of teshuvah.

משאין בן כל המצוות המעשיות — הם גשמיים, והתעוררות המדות על-ידיהם היא קטנה מלהכיל התעוררות מדת הבעל-תשובה במצות התשובה.

Menachem Mendel of Horodak

Pri Ha'Eretz

Parshas Ki Teitzei

מאמר א

And behold, after he has truly returned, which is to strengthen his emotions not to use them in physicality, nor to rejoice or be saddened by them, for “his table is greater than theirs” — therefore the physical things no longer act upon his emotions at all.

Only the love of Hashem and doing kindness. This is called “a change of deed” with certainty. And also “a change of place” — for he has gone out from the public domain into the private domain.

And also “a change of name” — for surely the combination of names is not the same in his emotions now as compared to before. For now he uses the holy tongue, and is moved through “a lamp of mitzvah and Torah is light.”

But at first he used one of the seventy languages, as mentioned. And this is the meaning of “In that chapter, in that place, with that woman.” And this is the concept of “world, year, soul.”

For the change of deed extends from the concept of the change of times, and their root is this. And this is “When you go out” — meaning from the private domain to the public domain, which is the revelation of the emotions.

Indeed, it is to war — “against your enemies” — for the kelipah chases after holiness in the place where the eye rules.

And if not for Hashem helping him — this is the revelation of the Shechinah against them: “Hashem is a man of war.”

And this is, “Pray for the welfare of the kingdom” — which is the Shechinah. For if not for its awe, people would swallow one another alive.

And this is, “And Hashem your God will deliver them into your hand, and you shall take captives.” These are the emotions that he had first used.

“And you saw among the captives” — an expression of drawing. The “beautiful woman” is in reference to *mayin nukvin* (feminine waters). For the attribute with which he first used is now made into *mayin nukvin* and an arousal to return from it.

והנה אחרי שובו באמת, שהוא להגביר מדותיו שלא להשתמש בגשמיות, ולא לשמוח ולהעצב בהם, כי שלחנו גדול משלחנם — לכן אין הגשמיים פועלים במדותיו כלום.

כי אם אהבת ה' ועשות חסד. זהו הנקרא “שנוי מעשה” בודאי. וגם “שנוי מקום” — שיצא מרשות הרבים לרשות היחיד.

וגם “שנוי השם” — שבנדאי אין צירוף השמות שוין במדותיו דהשתא לקודמים. כי עכשיו משתמש בלשון הקדש, ומתפעל על-ידי “נר מצוה ותורה אור”.

ותחלה היה משתמש בשם אחד מהשבעים לשון בפזר. וזהו “באותו פרק, באותו מקום, באותו אשה”. והוא ענין “עולם-שנה-נפש”.

כי השתנויות המעשה נמשך מענין חלופי הזמנים, ושורשם הוא. וזהו “כי תצא” — שהוא מרשות היחיד לרשות הרבים, שהוא התגלות המדות.

בודאי למלחמה — “על אויבך”, שהקליפה רודפת אחרי הקדושה היכא דשלטא ביה עינא ואלמלא הקדוש-ברוך-הוא עוזרו — זהו גלוי נשכינה “כנגדם: ה' איש מלחמה”.

וזהו “הוי מתפלל בשלומה של מלכות” — שהיא נשכינה. שאלמלא מורא — איש את רעהו חיים בלעו.

וזהו: “ונתנו ה' אלקיך בידה, ושביית שביו” — הם המדות שהשתמש עמם תחלה.

וראית בשכינה — לשון המשכה. “אשת יפת-תאר” הוא על-שם המין. כי המדה שהשתמש עמה תחלה — נעשית עכשיו מין והתעוררות לשוב ממנה.

Menachem Mendel of Horodak

Pri Ha'Eretz

Parshas Ki Teitzei

מאמר א

And this is, “And you shall take her to yourself as a wife” — he makes it into a vessel, a measure, and a boundary, to reveal his higher emotions from it.

וזהו: “ולקחתה לך לאשה” — שעושה אותה כלי, מדה וגבול, להתגלות מדותיו העליונים ממנה.

And surely the complete person does not need all this. But everything is according to the person, for there is no one path to attain his emotions — whether through physical boundaries or through more spiritual ones, which are not so limited.

ובודאי אין האדם השלם צריך לכל זה. אבל הכל לפי מה שהוא אדם. כי אין דרך השגת מדותיו על-ידי גבולים גשמיים או יותר רוחניים שאינם מגבילים כל-כך.

For “like the strength of a man is his might, to stand in the bonds of war, to arouse his emotions heavenward.” And thus, “The Torah spoke only against the evil inclination.”

כי כאיש גבורתו לעמוד בקשרי המלחמה לערור מדותיו לשמים. והוא “לא דברה תורה אלא כנגד יצר הרע.”

For speech is the contraction and strengthening of the letters within the voice, in order to draw the voice and its revelation — even within this contraction. For it is the drawing of His being, blessed be He, within the speech, as is known.

כי הדבור הוא הצמצום והתחזקות האותיות בתוך הקול, בכדי להמשיך הקול והתגלותו — אפילו בצמצום זה. שהוא המושכת היותו יתברך בתוך הדבור, פי'דוע.

For speech and voice are the union of the Holy One, blessed be He, and His Shechinah. And this is, “The Torah spoke” — meaning that He does not need the contraction, except against the evil inclination.

כי הדבור והקול הוא יחוד קודש-א-בריה-הוא ושכינתיה. וזהו “לא דברה תורה” — שאינו צריך הצמצום אלא כנגד יצר הרע.

For if he cannot overcome it with a light contraction, he contracts further into physicality. As in the matter, “If he goes — good; and if not, let him recall for himself the day...” until “Death will be swallowed forever.”

שאם אין יכול לו בצמצום קל — מצמצם יותר בגשמיות. כענין: “אני אזיל — מוטב, ואי לאו —” “יזכור לו יום כו' עד” בלע המות לנצח.

[NOTE Summary:

The discourse explains that “going out to war” refers to the inner struggle against the yetzer hara. Torah and mitzvos are compared to lamps and light — they provide the spiritual energy that clothes the soul’s faculties and raise them from battle. The kelipah thrives on revelation and externality, while holiness is hidden and inward. Thus, true connection to Hashem lies in “secrecy,” drawing the yetzer hara into Torah study and mitzvos.

The teachings emphasize that letters and words of Torah are not mere forms but vessels for Divine attributes. Each middah (emotion) is expressed and drawn down through words and language. Even mundane languages ultimately derive vitality from lashon hakodesh, yet only Torah itself reveals the essence. Therefore, the mitzvos, bound in letters and action, become the vessels through which man can access infinite attributes of Hashem in a measured, attainable form.

Menachem Mendel of Horodak

Pri Ha'Eretz

Parshas Ki Teitzei

מאמר 8

Teshuvah is revealed to be higher than all other mitzvos. While most mitzvos engage the physical as a vessel, teshuvah transforms the very middos once misused in gashmiyus into catalysts of higher holiness. The baal teshuvah, having already used and tested his emotions in the physical realm, now redirects them entirely to Hashem. This is the meaning of the “beautiful woman taken captive” — the attribute first misused becomes transformed into a vessel for higher emotions of holiness.

Ultimately, the discourse teaches that all tzimtzumim (contractions) exist not to conceal but to reveal Hashem's compassion and light in a way the world can contain. Even the descent into physical temptation or failure becomes the springboard for a higher teshuvah. Thus, the battle against the yetzer hara itself becomes the tool to achieve the deepest revelation of Divine unity.

Practical Takeaway:

A person must recognize that every struggle with the yetzer hara — every “battle” — contains within it the potential to uncover a higher level of Divine connection. Instead of despairing from the fall or from emotions once misused, we can elevate them and redirect them into love of Hashem, joy in mitzvos, and acts of kindness. Teshuvah, more than any other mitzvah, allows one to transform failures into new vessels of holiness. The key is constancy: to channel our passions, joy, and even our struggles into mitzvos, Torah, and connection with Hashem. In this way, our “enemies” become the very source of our elevation.

Chassidic Story:

It is told that when Rabbi Menachem Mendel of Horodok was in Tiberias, a wealthy man once visited him, troubled that his heart was constantly drawn to worldly pleasures and he felt unworthy of spiritual service. Rabbi Menachem Mendel listened and replied: “Even your desires are sparks of holiness, only clothed in coarse garments. Your task is not to crush them but to transform them. Just as a soldier takes the enemy's weapons and turns them to his advantage, so too you must redirect your desires — let your joy be in Torah, your longing be in prayer, your passion in doing kindness. Then the yetzer hara itself will become your ally.” This teaching comforted the man, and he later became a devoted chassid who transformed his energy from indulgence into mitzvah observance.

END NOTE]